

ПРИШЕМО КНИГУ **КОМСОМЛ** **КІРОВОГРАДЩИНИ** **XXV з'їзду КПРС**

Долинський район

● В 73-х КОМСОМОЛЬСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЯХ РАЙОНУ — 3905 ЧЛЕНІВ ВЛКСМ.

● ЗА ДВА РОКИ ДО ЛАВ ВЛКСМ ПРИЙШЛО 1359 ЮНАКІВ ТА ДІВЧАТ.

● НА ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВАХ, В БУДІВНИЦТВІ, НА ТРАНСПОРТІ ТРУДЯТЬСЯ ПОНАД 200 КОМСОМОЛЬЦІВ, НА ПОЛЯХ І ФЕРМАХ КОЛГОСПІВ ТА РАДГОСПІВ — 850.

● ЖИВА-75: В ЗАГІНКИ ВИЙШЛО 35 КОМСОМОЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНИХ ЕКІПАЖІВ.

● РАПОРТ МОЛОДОЇ ДОЯРКИ ГАЛИНИ ПОКЛАД: Є 4700 КІЛОГРАМІВ МОЛОКА НА КОРОВУ.

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ — **ПОДВІЙНА**

Я слухала їх виступи на звітно-виборчих зборах і першочергових організаційних, на районній комсомольській конференції. І ще раз переконувалась, що успіх приходить якраз тоді, коли кожен комсомолец відчуває подвійну відповідальність — за себе і за стан справ у колективі. От хоча б Галина Поклад, доярка колгоспу імені Леніна. Нині вона вже має на кожну корову понад 4700 кілограмів молока. А в колективі — її слово про інших: от би всі дівчата перейшли три-тисячний рубіж, от би позбулись яловості корів! — і думка про завтрашній день.

— А чим годуватимемо тварин навесні?

Дуже їй хочеться, аби Світлана Гринір теж була чотиритисячницею.

— Бо якщо сильніший суперник по змаганню, то й собі вибираєш інший ритм в праці.

Ось вже і в Світлані у перші дні грудня теж яскрава цифра: 3916. Поклад бідається за подругу:

— Дивись, щоб тебе не обійшла Оля Попова з колгоспу «Родина».

І таких, як Галина Поклад, в районі — сотні. Ще в жовтні відкрили особистий рахунок десятої п'ятирічки 60 молодих виробничників. А нині, коли радянські люди обговорюють проект ЦК КПРС до XXV з'їзду «Основні напрями розвитку народного господарства СРСР на 1976—1980 роки», майже 1200 юнаків і дівчат району дописали останні цифри, які свідчать про виконання їх зобов'язань на дев'яту п'ятирічку. Свій рапорт про дострокове завершення завдань склали слюсар цукрозаводу Володимир Ткаченко, доярки з колгоспу «Родина» Надія Олійник та Марія Климчук, молоді події колгоспу «Дружба» Володимир Коваль і Степан Давидовський. Напруга трудового суперництва зростає в 13 комсомольсько-молодіжних колективах механізаторів, тваринників. Наприклад, молоді робітники районного відділення «Сільгосптехніки», беручи підвищені соціалістичні зобов'язання до XXV з'їзду КПРС, дали слово 1 грудня мати на своєму рахунку продукції на 431 тисячу карбованців. Слова свого дотримали. Понад зобов'язання було 40 тисяч.

Пам'ятним стане нинішній рік для комбайнера колгоспу імені Шевченка Олександра Потапчука, який закінчив життя на 317-му гектарі. Він тепер попереду серед 1700 молодих виробничників, які брали участь у змаганні, виборюючи звання «Кращий за професією».

То правильно, коли комітет комсомолу колгоспу ретельно стежить за успіхами передовиків, організовує змагання серед них. Важливо вчасно помітити, де починається відставання. І ми в цьому році багато уваги приділили тим, хто ще не має досвіду. В колгоспах імені Леніна, імені Щорса, на цукрозаводі комсомольські активісти постійно аналізували роботу молодих механізаторів, тваринників, слюсарів, закріплювали за ними наставників, налагоджували професійне навчання.

Менше двох тижнів залишилося до кінця завершального року п'ятирічки. Свій рядок в Рапорт Ленінського комсомолу XXV з'їзду КПРС прагнуть вписати 900 комсомольців, які працюють на промислових підприємствах, транспорті, на ринтуванні новобудов, 850 юнаків та дівчат з колгоспних полів і ферм. Комітети комсомолу, спрямовуючи їх діяльність, націлюють молодих виробничників на те, щоб продукція їхніх рук була найкращої якості.

На зборах у первинній організації цукрозаводу секретар комітету комсомолу Тетяна Нелень заявила: — Наше підприємство було ударною комсомольською будовою. Тож хай і кожен сезон цукроваріння буде ударним.

Деякі юнаки і дівчата заводу підтримали свого ватажка. Бо тут також кожен має подвійну відповідальність — за себе і за справу в колективі.

Звідси і починається джерело активності молодих виробничників.

Г. СТЕБАНОВА,
другий секретар райкому комсомолу.

Див. 2 стор.

Кіровоградська обласна
бібліотека ім. Н. К. Крупської

Інв. №

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДИНТЕСЯ!

МОЛОДІЖНИЙ КОМУНІЗМ Орган Кіровоградського обкому АКSM ІМ. А. МАХОВСЬКОГО ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

Мониторингний екземпляр

Рік видання XVI

№ 151 (2099).

ЧЕТВЕР

18

ГРУДНЯ

1975 р.

Ціна 2 коп.

НАКРЕСЛЕННЯ ПАРТІЇ — **У МАЙБУТНЄ ЗЛЕТ!**

Читаючи проект ЦК КПРС до XXV з'їзду, вже уявляєш, який велетенський розмах буде в капітальному будівництві. Я бачу оновлене місто і світлу радість новоселів, переді мною велетенські корпуси промислових об'єктів. Зростає небоскряб. Партія передбачає нові накреслення у підвищенні ефективності капітальних вкладень, забезпечення дальшого зростання і якісного вдосконалення основних фондів. Напрямок — на підвищення якості будівництва та економічності архітектурних і планувальних вирішень, на ширше впровадження нової форми господарського розрахунку в будівництві — бригадного підраду.

У нинішній п'ятирічці ми, будівельники, маємо звернути увагу на більш ритмічне введення в дію виробничих об'єктів, скоротити час їх будівництва. Тут справа залежить не лише від нас. Якщо бригада буде забезпечена вчасно потрібними матеріалами і конструкціями, якщо вийде налагодити поставання монтажних, то слова свого ми дотримаємо. Потрібно буде вирішити і проблему якості будівельних матеріалів. Бо нині на будівельному майданчику залишається сотні розбитих

ПЕРЕДБАЧИТИ **КРАСУ**

цеглин, поганих панелей. Ми порушимо строки введення об'єктів у дію через нечасне поставання бригади цими матеріалами.

Красивіше наше місто. Але часом одноманітність запроєктованих будинків шкодить в поліпшенні архітектурного ансамблю того чи іншого мікрорайону.

Будуємо ми на сотні літ. На рідній вулиці сьогоднішній новосел хоче бачити приналежний сквер, а поруч — спортивний комплекс, кінотеатр, містечко для відпочинку дітей. Все це мають продумати архітектори. А наше завдання — збудувати вчасно і якнайкраще.

А. БАБІЧ,
бригадир комплексної комсомольсько-молодіжної бригади комбінату «Кіровоградважбуд».

РАДЯНСЬКІ ЛЮДИ З ПІДНЕСЕННЯМ СПРИЙНЯЛИ ВАЖЛИВИЙ ДОКУМЕНТ ПАРТІЇ—ПРОЕКТ ЦК КПРС ДО XXV З'їЗДУ КПРС «ОСНОВНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ НАРОДНОГО ГОСПОДАРСТВА СРСР НА 1976 — 1980 РОКИ».

ІДЕ ПОГО ОБГОВОРЕННЯ В ТРУДОВИХ КОЛЕКТИВАХ. НАКРЕСЛЕННЯ ДЕСЯТОЇ П'ЯТИРІЧКИ—ЦЕ НОВИЙ ЕТАП НА ШЛЯХУ ПОБУДОВИ КОМУНІЗМУ В НАШІЙ КРАЇНІ.

ЗА РЯДКОМ **НАКРЕСЛЕНЬ**

З хвилюванням зустрів наш колектив проект ЦК КПРС до XXV з'їзду «Основні напрями розвитку народного господарства СРСР на 1976—1980 роки». Намічено грандіозні заходи по дальшому розвитку сільськогосподарського виробництва. Висока відповідальність покладається на нас, тваринників. Адже передбачається значне збільшення виробництва м'яса, молока, яєць, вовни на основі підвищення продуктивності худоби, зростання її поголів'я, ефективного використання кормів, поліпшення умов утримання тварин і їх годівлі.

Заплановано довести середньорічне виробництво м'яса до 15—15,6 мільйонів тонн (у забійній вазі), молока до 94—96 мільйонів тонн.

Ми ділом відповідаємо на документи партії. Борючись за право називатися колективом імені XXV з'їзду КПРС, це на честь Жовтневий свят рапортували про завершення дев'ятої п'ятирічки, шість членів бригади удостоєні нагрудного бронзового знака ЦК ВЛКСМ «Молодий гвардієць п'ятирічки».

У нас створені всі умови для продуктивної праці. Молодими, сильними руками, полум'яною енергією досягнемо успіхів у виконанні історичних накреслень Комуністичної партії.

В. МІЩЕНКО,
бригадир комсомольсько-молодіжного колективу МТФ № 5 колгоспу імені ХХ з'їзду КПРС Бобринецького району.

Вчора на Кіровоградському заводі тракторних гідроагрегатів панував радісний настрій. Колектив заводу достроково виконав завдання дев'ятої п'ятирічки. З нагоди цієї події відбувся урочистий мітинг. Комсомольсько-молодіжна бригада токарів, яку очолює Віктор Чалий з механоскладального цеху № 2 теж доклала своїх зусиль у спільний здобуток. На трудовому календарі бригади — березень 1977 року. З великим піднесенням бригада, як і весь колектив заводу, зустріла проект ЦК КПРС до XXV з'їзду «Основні напрями розвитку народного господарства СРСР на 1976—1980 роки». На підприємстві йде обговорення цього документа.

На фото: бригадир Віктор ЧАЛИЙ (зліва) з членами бригади обговорюють положення проекту ЦК КПРС до XXV з'їзду.

Фото В. КОВПАКА.

ШЛЯХ ПОСЛІДОВНИЙ І НЕУХИЛЬНИЙ

Необхідність інтенсифікації і концентрації сільськогосподарського виробництва обумовлена перш за все зростанням попиту на його продукцію. Наш колгосп спеціалізується на вирощуванні великої рогатої худоби. І ті рядки проекту ЦК КПРС до XXV з'їзду партії, де йдеться про розвиток спеціалізованого м'ясного скотарства, молоді тваринники читали і обговорювали із особливою увагою.

Схвалюючи проект плану розвитку народного господарства країни на наступну п'ятирічку, вони повели розмову про повніше використання резервів для збільшення виробництва м'яса у господарстві.

Нині на тваринницькому комплексі утримуємо 11 тисяч голів великої рогатої худоби, продаємо щорічно державі в середньому 30 тисяч центнерів м'яса, а до кінця десятої п'ятирічки збільшимо ста-

до до 17—20 тисяч голів, продаватимемо щорічно майже 50 тисяч центнерів м'яса.

Забезпечуючи поступовий перехід тваринництва на промислову основу, господарство у наступній п'ятирічці вестиме будівництво комплексу на одnorазове утримання 5 тисяч голів молодика, збудує цех, де вироблятимуться гранульовані корми, вітамінізоване трапляне борошно, освоїть 720 гектарів зрошувальних культурних насаджень.

Тваринницький комплекс обслуговує комсомольсько-молодіжна

тракторна бригада, яку очолює Василь Глущенко. Молоді механізатори обговорили проект ЦК КПРС до XXV з'їзду партії разом із тваринниками, схвалили послідовний і неухильний курс партії та уряду на спеціалізацію та інтенсифікацію сільськогосподарського виробництва.

О. ІЛІЩА,
голова колгоспу «Дружба» Новоукраїнського району.

XXV з'їзд КПРС

НА ПОРЯДКУ ДЕННОМУ

55 років тому молоді активісти Долинської прийшли в першу хату-читальню і завзяли своїм ровесникам:

— Ми беремося за ліквідацію неписьменності. Це було їх першочерговим завданням.

Через 5 років комсомольці вирішують:

— Будемо боротись за культуру і порядок на кожній вулиці.

І з'явився тут великий парк імені Комуністичних суботників, який і понині є прикрасою міста.

А які накреслення були в твоїй комсомольській організації в останньому році дев'яноста п'ятиріччя? На це запитання кореспондента «Молодого комунара» відповідають секретар комітету комсомолу колгоспу імені Горького К. Тарасенко, старша піонервожата Долинської восьмирічної школи № 3 Т. Кушнір, секретар комітету комсомолу Долинського цукрозаводу Т. Нелень.

К. Тарасенко:

— Діловою була у нас розмова на засіданні комітету комсомолу про діла тваринників на тваринницьких фермах. Соромно просто слухати інколи, що корів доглядають п'ятдесятірічні жінки, а дівчата шукають «чистого» місця. І за комсомольським дорученням на ферми прийшли 27 комсомольців — 17 доярок, 3 телятниці, дві свинарки... Нині комсомольська група, яку очолює Валентина Коваленко, найбільш активна в нашому господарстві. Доярки ферми, включившись у змагання за приз «Молодого комунара», вже наближаються до тристичного рубежу. Їм вручено перехідний Червоний вимпел райкому комсомолу.

Справді по-діловому вирішують свої проблеми молоді тваринники. Їх турбує питання професійної майстерності, загальноосвітнього рівня, культури виробництва. Треба було — 20 юнаків і дівчат вишили в степ на заготовлю кормів, а потім вся група брала участь в суботнику — упорядковували тваринницьке містечко, ремонтували транспортери, білили стіни. Ось лише

один штрих до портрета колективу тваринників: 5 з них мають спеціальну освіту, 16 — середню, 8 — навчаються в інститутах, технікумах, вечірній школі. Щоб більше знати, більше пізнати. «Тваринництво — ударна справа комсомольців!» — це їхній девіз у роботі.

Т. Кушнір:

— Почався районний огляд роботи учнівських комсомольських організацій загальноосвітніх шкіл. І наші комсомольські активісти стали справжніми шефами піонерів. Перша турбота — про підвищення знань юних лєнінців.

Завдяки цьому в число правофлангових став загін 7-го класу. 16 учнів навчаються на «4» і «5», а Ліля Бурлака, Рая Волювич, Алла Недеря, Валя Балун — відмінники, відстаючих немає. І в громадсько-корисній роботі піонери мають успіхи. Вони доглядають 15 гектарів лісу, заготовляють корми для птахів і звірів, встановлюють на деревах годівниці. Руками школярів виготовлено 300 шпакілень, зібрано 1350 кілограмів жолудів.

Діє в нас клуб інтернаціональної дружби, активна тимурівська команда, плідно працюють червоні слідопити. В житті і в навчанні девіз школярів — «Беремо з комуністів приклад».

Т. Нелень:

— Це так: якщо кожен комсомолец має доручення — внутрішнікова робота буде в доброму руслі. Шанують в колективі токаря Миколу Пастушенка. За дві зміни в нього три норми. І має він ще завдання — вести облік економії матеріалів, електроенергії, стежити за використанням робочого часу. Звичайно, тут, перш за все, треба самому бути в усьому першим. І М. Пастушенко, як член заводського штабу «Комсомольського прожектора», з честю виконує доручення комітету.

Так всі 192 комсомольці — оператор Валентин Барабан, слюсар Михайло Рошин, інженер Людмила Грабова... Рівень громадської роботи в значній мірі впливає і на підвищення їх трудової активності.

МИ—КОМСОМОЛ

Колосяться у рідних стінах врожай,
Пісня миру дзвенить у безхмарному небі.

Батьківщино, ми — діти достойні твої,

І уміння, і силу приносім до тебе,

Зберігаєм і множимо славу батьків,

З нами поруч Гагарін, Корчагін, Матросов,

І на прапорі юності шість орденів —

Наша мужність і стійкість, відвага і розум,

Нам ніколи не вийти з рідних атак,

Бо попереду стійки висот ще не взятих...
До нових перемог — і завжди тільки так —

Наша клятва Вітчизні, девіз наш клятвий.

Михайло РОДИНЧЕНКО,

вчитель Олександрівської СШ.

Див. 3 стор.

ЗБОРИ ПАРТІЙНОГО АКТИВУ ОБЛАСТІ

16 грудня відбулися збори партійного активу області, на яких обговорено підсумки грудневого (1975 р.) Пленуму ЦК КПРС і завдання обласної партійної організації.

З доповіддю виступив перший секретар обкому Компартії України М. М. Кобилячак.

В обговоренні доповіді взяли участь: А. Ф. Епіфанова — перший секретар Світловодського міського партії, В. І. Гетьманець — бригадир бригади формувальників кіровоградського заводу «Червона зірка», А. Т. Мовчан — перший секретар Добровеличківського райкому партії, М. В. Мириленко — голова колгоспу імені Леніна Долинського району,

В. І. Шестаков — начальник комбінату «Олександрівський», І. К. Гниляк — бригадир тракторної бригади колгоспу «Комінтерн» Бобринецького району, Герой Соціалістичної Праці, Г. І. Свідерський — начальник Новомиргородського районного управління сільського господарства, П. А. Писаков — головний агроном колгоспу «Зоря комунізму» Новоархангельського району, Герой Соціалістичної Праці.

Із заключним словом виступив М. М. Кобилячак.

Збори прийняли розгорнуту резолюцію.

Учасники зборів партійного активу області надіслали листа на адресу Центрального Комітету КПРС.

В обкомі ЛКСМ України

НА ЛІНІЙКУ ГОТОВНОСТІ

Бюро обкому ЛКСМ України прийняло постанову «Про ініціативу комсомольсько-молодіжної тракторної бригади колгоспу «Родина» Ульяновського району». У ній вказується, що комсомольсько-молодіжна тракторна бригада колгоспу «Родина» Ульяновського району, яку очолює А. Харкавий, добилася нинішнього року вагомих трудових успіхів, очолила соціалістичне змагання серед колективів комсомольсько-молодіжних трактор-

них бригад області. За три квартали на кожен еталонний трактор у бригаді вироблено 1305 гектарів умовної орачки, середньодобовий виробіток — 8,93 гектара. Нині молоді механізатори готують основу для врожаю наступного року. Коефіцієнт готовності тракторів тут 0,91, зернозбиральних комбайнів — 0,55, плугів тракторних — 0,83, сівалок — 0,96. До дня відкриття XXV з'їзду КПРС бригада зобов'язується поставити на лінійку

готовності якісно відремонтований сільськогосподарський інвентар і збільшити техніку.

Бюро обкому комсомолу схвалило ініціативу комсомольсько-молодіжної тракторної бригади колгоспу «Родина». Міськкомі, райкоми комсомолу, первинні комсомольські організації повинні сприяти розгортанню руху за завершення ремонту сільськогосподарського інвентаря та збиральної техніки до дня відкриття XXV з'їзду КПРС, здійснювати контроль за ходом робіт.

Штабам «Комсомольського прожектора» запропоновано систематично проводити рейди-перевірки ремонту і підготовки машин для проведення весняно-польових робіт.

КОЛЕКТИВ НОВОАРХАНГЕЛЬСЬКОЇ МАШИНОБІЛІСЬКОЇ СТАНЦІЇ — КОМСОМЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНИЙ. Тут є вже чимало працівників, які виконували свої п'ятирічні завдання у числі їх обирателів (зліва направо): Галина Королькова, Любов Семеренко, Лариса Сова, Галина Михайлюк, Тетяна Красницька, Людмила Рєпях. Вони по праву користуються заслуженою нагою в колективі. Во для «товаришів» — порядники і наставники. І в тому, що в колективі з'являються нові імена трудівців, які достроково виконують п'ятирічне завдання, заслуга правофлангових соціалістичного змагання.

Фото В. СУСЛЕНКА.

В ПОСТАНОВІ ЦК КПРС «Про 50-річчя ВЛКСМ і завдання комуністичного виховання молоді» вказується, що здійснення планів комуністичного будівництва буде тим успішнішим, чим вища свідомість підрастаючого покоління. Адже лише люди високої ідейної переконаності, політичної зрілості, можуть вирішувати завдання, які стоять перед нашою країною.

Після XVI і XVII з'їздів комсомолу дальшого розвитку набув Ленінський залік. Він міцно увійшов у життя комсомольських організацій. Знам'яниці, став важливим елементом цілісної системи комуністичного виховання молоді. Ленінський залік «Рішення XXIV з'їзду КПРС — в життя!» дав можливість міцніше поєднати вивчення марксистсько-ленінської теорії з практичною діяльністю молоді. За роки, що минули від XXIV з'їзду партії, в заліку взяли участь понад 14 тисяч юнаків та дівчат району. Кожен його учасник склав особистий комплексний план «Учтисся комунізму», в якому накреслив перспективу свого ідейного, професійного, культурного, загальноосвітнього росту. Важливою складовою частиною особистих комплексних планів робітничої молоді є виконання соціалістичних зобов'язань дев'ятої п'ятирічки. Ділове соціалістичне змагання серед комсомольців і молоді локомотивного дено, заводу залізобетонних опор, колгоспів «Маяк», імені Леніна та інших дало можливість максимально підвищити продуктивність праці, сприяло освоєнню молодими нової техніки, зростанню їх професійної майстерності. Трудову вахту на честь XXV з'їзду КПРС несуть 74 комсомольсько-молодіжних колективів району.

Успішно втілюють в життя особисті комплексні плани комсомольці колоїни машиніста-інструктора Вадима Рія, тракторної бригади колгоспу імені Леніна, яку очолює Герой Соціалістичної Праці С. К. Онуфрієв. І колектив бореться за право називатися бригадою імені XXV з'їзду КПРС та підписати Рапорт Ленінського комсомолу наступному форуму ко-

муністів. Сімдесят процентів комсомольців бригади — механізатори першого класу.

Багато молодих гвардійців п'ятирічки достроково виконали свої зобов'язання, кращі серед них удостоїлися права сфотографуватися біля святині нашої Батьківщини — Прапора Перемоги. Це — столяр ПМК-133 Олександр Власовцев, слюсар вагонного дено Микола Басурманов.

Проводяться конкурси молодих робітників, активна участь у соціалістичному змаганні, стала одним із пунктів особистих комплексних планів.

Участь у Ленінському заліку «Рішення XXIV з'їзду КПРС — в життя!» підвищила рівень індивідуальної роботи з молоддю, чому значно сприяло проведення громадсько-політичних ате-стаций. У ході їх учасники заліку звітували перед своїми комсомольськими організаціями про те, як виконуються особисті комплексні плани, статутні обов'язки.

Та ми ще не домоглися належного контролю за ходом Всесоюзного Ленінського заліку. Так, громадсько-політична атестація комсомольців у ПМК-144, рибозерозалізничку, консервному заводі, графітному кар'єрі проводилась формально, не сприяла підвищенню трудової і громадської активності молоді.

Зараз важливий період в житті комсомольських організацій — члени ВЛКСМ готуються до завершення Всесоюзного Ленінського заліку «Рішення XXIV з'їзду КПРС — в життя!», до громадсько-політичної атестації, що проходить у січні-лютому 1976 року. Проведення завершального етапу вимагає усвідомлення високої відповідальності, творчості. Зусилля міськкому комсомолу саме й спрямовані на ширше залучення молоді до участі в заліку, на поширення досвіду, набутого в ході, на викорінення формалізму, нетворчого ставлення до цієї важливої справи, яка цокликина послідовно підвищувати політичну, трудову і громадську активність молоді.

К. КІВЕРНИК,
перший секретар Знам'янського міськкому комсомолу.

XXV з'їзд КПРС

«Справу Леніна, справу революції разом з старшими товаришами, комуністами, продовжимо ми, молоді, ті, хто сьогодні варить сталь, вирощує хліб, відкриває природні багатства, освоєне космічні далі, стоїть на варті кордонів Вітчизни. Ми впевнено дивимося в застрашаний день, тому, що йдемо дорогою нашої партії. Гідно пронесемо через все життя естафету революційного, трудового і бойового подвигу старших поколінь», — заявили учасники VII з'їзду переможців Всесоюзного походу молоді «Шляхами слави батьків». І ось юні Країни Рад знову вирушає в далекі і близькі дороги. Черговий етап походу присвячується XXV з'їзду КПРС та 60-річчю Великого Жовтня. В ньому також беруть участь більше 4 тисяч юнаків та дівчат району. Серед найактивніших учасників походу — учні Варварівської восьмирічної школи.

ВІД ПОЛУМ'Я МУЖНОСТІ

З доброю заздрістю ми гортаємо сторінки бойових біографій своїх односельців і знаходимо світле джерело, звідки починається подвиг — го вірність Вітчизні. Про кожного з 500 колишніх фронтників, які пішли в полум'я битви з Варварівки, хочеться знати якнайбільше. Наш пошук починається в сусідньому будинку, на рідній вулиці.

Вирушаючи на місце визвольних боїв, ми встановлюємо імена героїв-визволителів. Тепер у наших щоденниках, записниках більше 200 прізвищ звиязців, які здійснили подвиг на території Долінського району. Перший наш запис — про Валерія Уткіна з Мелітополя. А якою була його юність, якою була його мрія? Налагодили зв'язки з Архівом Міністерства Оборони СРСР, ми розшукали родину солдата. А потім дізналися, що на околиці Варварівки було смертельно поранено Героя Радянського Союзу капітана Володимира Засядька, якого поховано в Петровому. Червоні слідопити розшукали воїна-розвідника М. Педана, який на плечах вивозив з поля бою свого командира. Згодом ми писали листи в Семипалатинськ, де живуть сестри Володимира Засядька. В шкільній кімнаті бойової слави з'явилися нові матеріали про нашого визволителя.

І було у нас диво. Це тоді, коли довго не мали відповідей на наш лист з Челябінської області —

чекали матеріали про загиблого Петра Волошина. Та ось 9 травня біля обеліска воїнам-визволителям ми зустрічали гостей. Вручали квіти ветеранам. З гурту колишніх фронтників вийшов і він, кремезний чоловік з посивілими скронями:

— Волошин, Петро Михайлович!

Очевидець тих буремних подій розповідав про своїх бойових побратимів. Знову йдуть листи. Сімю В. Гусєва ми розшукали в Тамбовській області, М. Бічурова — на Амурі, В. Бабикіна — в Казані, П. Атамова — у Вірменії, М. Ажакова — в Кабардино-Балкарії. Ось звідки прийшли вони, наші дорогі визволителі — з усіх кутків нашої багатонаціональної Вітчизни. І принесли в наш край весну щастя.

Нам дякують матері колишніх фронтників, їх діти. Ось лише окремі рядки з листа Валентини Засєць з Дніпропетровська: «Майже двадцять років я не знала, де загинув мій батько. І ви допомогли мені. Тепер я приїду до того священного місця, щоб поклонитися пам'яті рідної людини».

Пошук продовжується. Знову ми вирушаємо в дорогу. Щоб ще глибше пізнати оте завидне джерело, звідки починається велич людини. І до тієї величі ми прокладемо дорогу свого життя.

В. ДАНИЛЬЧЕНКО,
учениця Варварівської
восьмирічної школи.

ЗА РОКИ ДЕВ'ЯТОЇ П'ЯТИРІЧКИ МОЛОДИЙ КОМУНАР З КОЛГОСПУ ІМЕНІ ФРУНЗЕ МИКОЛА ЛАНКРАТОВ ВИЙШОВ В ЧИСЛО НАПРЯКНИХ ЖЕНІВ КІРОВОГРАДЩИНИ. ВІН БУВ У ЧИСЛІ ПЕРЕМОЖЦІВ ЗАГАНИ НА ПРІЗ «МОЛОДОГО КОМУНАРА». СВІД ПОДІВІД М. ЛАНКРАТОВ ПЕРЕДАЄ ЮНАКАМ, ЯКІ ВПЕРШЕ СІЛИ ЗА ШТУРВАЛИ КОМПАНИЙ.

МОЛОДИЙ КОМУНАР у статті «Відпочити б... після ресторану» звернувся до читачів із пропозицією висловити свою думку про роботу вокально-інструментальних ансамблів ресторанів Кіровограда і області. Слухав я ту музику якось і згадав коротенький анекдот про ресторан.

— Товариші музиканти, ви амієте грати?
— Вміємо.
— Тоді підіть пограйте в шахи...

Парадоксально, але факт. Оркестри часом просто заважають відпочивати. Форсоване, а подекуди і жахливе звучання — далеко не кращий компонент відпочинку в ресторані.

Хочеться зазначити ще раз, що поняття «відпочинок» накладає відповідальність на весь колектив ансамблю. Своєрідність умов (не яскраво освітлена сцена, а затінений зал ресторану) вимагає від музикантів і відповідного виконання музичних творів. Запитайте будь-якого відвідувача про бажану і найбільш підходящу для нього манеру виконання. Певен, що переважна частина відповідей: камерна. Так, так, саме камерна.

Не дивно, що нині кожен день народжує нові пісні, музичні твори і громадянського, і ліричного зву-

„САМОСТІЙНІСТЬ“ ШКОДИТЬ СПРАВИ

чання, тож формування репертуару в такому пісенному потоці, на перший погляд, не становить складної проблеми для ВІА. Та от біда! Виявляється, що гарна, цікава нова пісня після невдалої обробки не знаходить путівки в життя. Як правило, керівники ансамблів ресторанів аранжують репертуар самостійно. А, не маючи теоретичної підготовки, досвіду, добитися успіху дуже складно. «Ні, чому ж», — заперечують оркестранти. — У наш час все можливо...». І роблять, так роблять, що хоч тікай із залу. А ще ж є такі важливі компоненти, як художній смак, розуміння, відчуття аудиторії.

У нашому обласному центрі, та й на всій Кіровоградщині, іноді доводиться чути пісні зарубіжних авторів, як кажуть, в оригіналі. Судить самі, що це за практика: виконавець не знає мови — отже, не знає, про що співає, а якщо

не знає, про що співає, то не зможе створити образ, власне, не зуміє вітати задум авторів у життя.

Є змога прикинути, перед якою аудиторією новочорно виступають ВІА ресторанів обласного центру. Це — молоді, приїжджі, гості з братніх республік та інші — всього понад 700 чоловік. Звідси — необхідність серйозного, кваліфікованого підходу до підбору репертуару і якості виконання — ірозу-мала цілком.

«Молодий комунар» вніс пропозицію організувати в Кіровограді МЕО — музично-естрадне об'єднання або ж ОМА — об'єднання музичних ансамблів (суть не в назві), орган, котрий би координував роботу всіх ВІА ресторанів, та й, загалом, всіх оркестрів і ансамблів, як це зроблено в інших містах нашої республіки. Здоровий глузд у цій пропозиції очевидний. Можна звернутися за досвідом до міст Києва, Львова, Одеси та інших, де робота МЕО віднесена на високий рівень.

А. ДВОРНІЧЕНКО,
старший методист му-
зично-хорового відді-
лу обласного Будин-
ку художньої само-
діяльності.

слово читача

ВІДПОЧИТИ Б... ПІСЛЯ РЕСТОРАНУ

офіційні відповіді

Начальник обласного управління культури
Ф. О. ЦИГУЛЬСЬКИЙ

Обласне управління культури розглянуло надруковану в «Молодому комунарі» статтю «Відпочити б... після ресторану» і вважає, що порушені в ній питання, заслуговують особливої уваги і якнайшвидшого вирішення.

Обласне управління культури слідкує за роботою ансамблів. Створено державну атестаційно-тарифікаційну комісію, яка визначає рівень професійної майстерності музикантів. Цього року було проведено огляд-конкурс естрадно-інструментальних ансамблів, у ході якого визначено переможців, зроблено аналіз роботи і рівня виконавської майстерності ВІА та їх колективів. Зроблені відповідні зауваження художнім керівникам ансамблів про необхідність підвищення професійного рівня, щодо зовнішнього вигляду оркестрантів, зокрема саме ВІА ресторану «Відпочинок». Було вказано і на ряд інших недоліків, про які йде мова в статті.

Однак ще мають місце порушення затвердженого репертуару, окремі ан-

самблі надто посилюють звук, невисокий естетичний зовнішній вигляд оркестрантів викликає справедливі нарікання відвідувачів, на що слушно вказується у статті.

Щодо створення об'єднання музичних ансамблів під єдиним керівництвом, то це питання вимагає вивчення. Тому, що ні управління культури, ні обласна філармонія не мають на це відповідних фондів і коштів. Крім того, така організація має перебувати на госпрозрахунок і утримувати себе, давати прибуток. Управління культури доручило керівництву обласної філармонії вивчити з цього приводу досвід інших міст.

Заступник керуючого Кіровоградським обласним трестом громадського харчування
І. М. КРАМАРЧУК

Критичні зауваження прс незадовільну роботу вокально-інструменталь-

Про важливість розмови, яку почав «Молодий комунар» у статті «Відпочити б... після ресторану», свідчать численні відгуки, що надходять до редакції від наших читачів.

Сьогодні газета вміщує першу добірку з коментарем. Запрошуємо до розмови кожного, хто хоче сказати своє слово з приводу цієї важливої теми.

них ансамблів ресторанів обласного тресту громадського харчування, зокрема «Весна» та «Відпочинок», з якими виступив «Молодий комунар» у статті «Відпочити б... після ресторану», цілком ві-дображають стан справи, критика абсолютно справедлива.

Керівництво тресту і адміністрація втілюють заходи, спрямовані на поліпшення роботи ансамблів, посилення контролю за їх роботою. Спільно з управлінням культури всі музичні виконавці ВІА у січні — лютому 1976 року будуть переатестовані.

Директор ресторану «Весна»
В. І. ВИТИНСЬКА

Музикантам і їх керівникам В. Соколовському представники обласного тресту громадського харчування, адміністрація ресторану неодноразово вказували на поліпшення роботи ВІА.

Директор ресторану «Відпочинок»
О. П. ГРИНЧЕНКО

Ще до опублікування в «Молодому комунарі» статті під заголовком «Відпочити б... після ресторану» дирекція поставила вимогу перед керівником ансамблю О. Пухирем поліпшити роботу ВІА, суворо дотримуватися загальнодержавного репертуару і трудової дисципліни.

Неодноразово накладалися адміністративні стягнення, і на керівника ВІА О. Пухиря персонально, і на весь склад ансамблю. Проте належних висновків музиканти і їх керівник не зробили, роботу і далі вели на низькому рівні.

Після виходу у світ статті «Відпочити б... після ресторану» дирекція і місцевим ресторану «Відпочинок» провели стільне засідання, де критику в газеті визнали справедливою. Наказом дирекції О. Пухир переведений на нижчу посаду строком на три місяці.

Кого хвилюють ВІА?

Читачі пригадують, що у статті «Відпочити б... після ресторану» автор наводив думку директора ресторану «Весна» В. І. Витинської про те, що адміністрація закладів громадського харчування не завжди спроможна зробити належну кваліфіковану оцінку гри вокально-інструментального ансамблю. Треба обмовитися: Валентина Іванівна якраз той керівник, котрий має змогу не лише принципово (з точки зору вимогливого адміністратора), а й компетентно судити про рівень майстерності колективу ансамблю. Саме її особисте захоплення музикою, розуміння завдань естради не дозволило миритися з халтурою ВІА ресторану. І звільнення з посади художнього керівника ансамблю — то крок обдуманий. Оновленому складові ВІА на чолі з художнім керівником О. Блюмніним, без перебільшення, ще доведеться настигати працювати, аби виробити своє творче обличчя.

Перше ідує справу досі у «Відпочи-

ку». О. П. Гринченко, директор ресторану, під час розмови в редакції скрупуло роз'яснює: «Не можна ж їх виганяти всіх підряд...» (В підтексті лишлася фраза, що, мабуть-таки, слід було б...). Однак, ресторан, позбавлений такого важливого свого компонента, як ВІА, просто кажучи, — перестав бути повноцінним рестораном. Заради об'єктивності слід сказати, що проблем ВІА хвилюють адміністрацію ресторанів більше, ніж безпосередньо оркестрантів. Про це пам'ятають, насамперед, ті ж музиканти і одверто використовують як засіб для самозахисту. Олександр Пухирювич бачить не тільки ряд важливих проблем, що стосуються поліпшення роботи ресторанів, і вказує за їх практичне рішення: засіб, це й питання з олюднення кафе, «пробораз» якого вимагається у розмові з директором. Цю тему «Молодий комунар» невдовзі вінесе на широке обговорення молодіжній аудиторії з тією метою, аби запровадження кафе для молоді поставило на реальний ґрунт.

НАПВАЖЛИВІШЕ в розмові — роль комітету комсомолу. Хотілося б, щоб його мовчання, яке нагло затяглося, виплило у ділове втручання, а не спробу відбутися бідиною. Чи ж треба підказувати сьогодні, що «наведення місцев» (по суті — вдумливого аналізу і вимо-

ливого контролю) з колективами ВІА — то першочергова справа саме активу міського ЛКСМУ. Адже аудиторія ВІА — переважно молодіжні.

Дивує байдужість у вирішенні цих питань Знаменського міського комсомолу. «До пари» годиться і адміністрація ресторану «Лісова пісня». Обопільне мовчання викликає не подія, а занепокоєння: чи ж доклали вони рук до з'ясування і розкриття причини незадовільної роботи ансамблю?

І останнє в редакційному коментарі. Читачі зауважили, що організація ОМА (або ж МЕО) у Кіровограді покладається на обласну філармонію. «Молодий комунар» повідомлятиме своїх читачів про очікувані успіхи такої потрібної справи.

А думки вані, шаповилюючі і дівчата, цікавлять і редакцію, і громадськість саме в плані ділових пропозицій — з тим, щоб домогтися якомога повнішого розв'язання наших спільних проблем в організації дозвілля молоді.

ОПЕРАЦІЯ
„ПОШУК“

ЯК ДО ЖИВИХ...

Тиша над українським селом Люшневатим. Тиша над Бугом. А на високому пагорбі, серед розкішних дерев, височить обеліск 120 односельчанам. Поруч — солдат на вічному посту.

І ще одна бронзова постать солдата: на коліні, він у суворому мовчанні схилив голову над могилою, в якій поховано 89 радянських бійців — визволителів села. Кожний з них віддав своє життя за визволення села над Бугом, за мирну тишу, сонце, небо. Імена... Відомі й невідомі. А спільне одне, доблесне і величаве — син Батьківщини, воїн-визволитель.

Тут, біля братської могили, проходять торжества в День Перемоги. З різних куточків країни їдуть рідні загиблих. Привозять жменюку землі зі свого краю, а до-

дому везуть землю, взятую на могилах.

Червоні слідопити Люшневатської восьмирічної школи встановили майже 400 імен воїнів, які звільняли їхнє село від ворога, розшукали родини 25 загиблих бійців.

Учні листуються з братом і сестрами Ібрагіма Юсупова з Узбекистану, які в дні святкування 30-річчя Перемоги побували в гостях у слідопитів. В той день у Люшневатому було справжнє свято. З Москви завітали мати нашого визволителя, майора Л. Я. Змієва — Мотрона Прокіпівна та дружина Валентина Василівна. На зустріч ветеранів прибув з Москви колишній командир 233-ї Кременчуцько-Знам'янської стрілецької дивізії І. М. Водоп'янов. Ім'я його носить загиблї слідопитів. Приїхали

ветерани — командир розвідки дивізії Ф. М. Коломаєв, його заступник Ф. А. Хомаза, начальник зв'язку дивізії К. К. Болотін, командир полку А. Ф. Пастушенко, його ад'ютант С. С. Шевченко, перекладач В. М. Введенський, радист В. М. Покусов. Слідопити разом з ветеранами та рідними загиблих воїнів побували на могилі Л. Я. Змієва в селі Дельфінівці, на місці форсування Бугу, де було поранено майорів Змієва і Пастушенка та багатьох їхніх бойових побратимів.

На околиці сусіднього села Зелена Левада, над Бугом височить обеліск, на граніті якого викарбувані слова: «Ніхто не забутий, ніщо не забуте». Тут же імена: В. В. Русаков, Я. Мусаєв, Ш. Давлятов, С. І. Шевченко...

— Це воїни з мого полку, —

згадав А. Ф. Пастушенко.

І почалися довгі пошуки. З військомату міста Ташкента надійшла відповідь про те, що рідні Ядгора Мусаєва в Узбекистані не проживають. Та ми не припиняли пошуки. І ось одного разу на адресу слідопитів надійшов лист з м. Ташкента від М. Шасаїдової — дружини Ядгора Мусаєва, яка повідомляла, що її чоловік пропав без вісті, і тепер вона, безумовно, приїде до його могили. Разом з Я. Мусаєвим спить вічним сном і наш земляк Савелій Ілліч Шевченко, родом з Олександрійського району.

...Гриднять роки минуло з тих пір, як стихли останні бої. А ми не забуваємо і не забудемо. Бо живе пам'ять народу. Бо живуть поруч з нами люди з осколками в грудях і білими скронями. Бо дивляться вони на нас з свого безсмертя.

Л. КУЧАГРА,
вчителька.

с. Люшневат
Голованівського району.

Кольоровий. переносний

ЩОВЕЧОРА, НА ЧЕРГУВАННІ

Людей з червоною пов'язкою можна побачити в громадських місцях, на вулицях міста Олександрії та сіл району. Добровільні народні дружини створено майже в кожному господарстві, на підприємствах, в установах та організаціях. Партійні бюро і комітети, районний та міський комітети комсомолу, комсомольські організації при активній участі працівників районного відділу внутрішніх справ чимало зробили для підвищення ефективності роботи народних дружин, запроваджуючи нові форми і методи в боротьбі за зразковий громадський порядок, проти п'яниць та хуліганів.

Сумлінними охоронцями громадського порядку зарекомендували себе дружинники авторемонтного заводу на чолі з В. В. Нагорним. Вони регулярно виходять на чергування в місто. Разом з працівниками відділу внутрішніх справ проводять рейди по виявленню правопорушників, слідкують за порядком на вулицях та дотриманням правил продажу спиртних напоїв.

Чимало хороших справ на рахунок

дружинників електромеханічного заводу (командир В. Т. Голозко) та БУ № 2 (командир Л. І. Бердник). Вони неодноразово затримували порушників громадського порядку, запобігали скоєнню правопорушень і хуліганських вчинків.

Велику роботу по виявленню правопорушень проводять дружинники мікрорайону Перемога та селищ Дмитрове і Пантаївка. Тут діють опорні пункти громадської і міліції, які відіграють важливу роль у профілактиці правопорушень. Члени колективів цих пунктів чергують не лише в центрі селищ, а й на фермах, токах, у полі, на підприємствах, слідкують за збереженням соціалістичної власності.

Добрими помічниками державтоінспекції є спондружини. Така дружина, що діє в місті (командир П. П. Паленко) не раз затримувала порушників правил вуличного руху.

О. СОРОЧАН,
наш громадський кореспондент.
м. Олександрія.

Новий малогабаритний переносний телевізор створений групою інженерів і конструкторів СКБ Львівського заводу кінескопів. Його схема виконана на транзисторах. Він призначений для прийому телевізійних передач в чорно-білому і кольоровому зображенні на будь-якому з 12 каналів.

В апараті примінені новий кольоровий кінескоп типу «Хромоскоп». Розмір екрана — 25 сантиметрів по діагоналі.

На фото: такий вигляд має кольоровий телевізор, створений львівськими спеціалістами.

Фото Б. КРИШТУЛА,
АПН.

„...ЛУЧО ЛЮБИТЬ НАРОД,
І НАРОД ЛЮБИТЬ ЙОГО“

— МЕНЕ доставили на острів Даусон, який знаходиться на Магелановій протоці. Дош, вітер, непосильна праця і жахливе харчування були нашими постійними супутниками.

Жили ми в довгих дерев'яних бараках, без будь-яких умов для людського життя. Нарі були так близько одні від одних, що найменший порух будив сусідів.

Орландо Кантуаріс, Енріко Кірберг, Кнодоміро Алмейда, Хосе Тоа, Анібал Палма, Фернандо Флорес та багато інших друзів ділили з нами те пекло. Кожен з них був наділений високими людськими якостями: рішучістю, внутрішньою зібраністю й силою, твердістю волі й нескитністю у боротьбі з труднощами. Загалом, це були люди здібні, освічені, культурні. Безприкладне життя і Луїса Корвалана, який присвятив себе боротьбі за справу народу, робітничого класу. У будь-якій обстановці не втрачав витримки.

«Дон Лучо», як лагідно казав чилійський народ Луїса Корвалана, найбільше вирізнявся з-поміж своїх друзів. Він був наділений всіма якостями видатної людини. Завжди правильно орієнтувався у політичних

Каміло Салво Інстроза, депутат і національний керівник радикальної партії Чилі, людина, яка на собі відчула майже всі «припади» концентраційних таборів фашистської хунти. Нещодавно він був звільнений за виключно передовою громадськості світу і поділився враженнями від тих часів, коли був ув'язнений разом з Луїсом Корваланом.

Каміло Салво розповів про ті страхотні, якими сповнений концентратор на острові «Даусон», названий чилійськими патріотами «островом смерті». Саме там він мав можливість познайомитися ближче з Генеральним секретарем Чилійської комуністичної партії. Ось його розповідь:

подіях, міг дати вичерпну відповідь з будь-якого питання. Друг всіх знедолених, Луїс Корвалан міг від душі сміятися разом з іншими в'язнями і бути крицево стійким у відповідь на знущання сторожі. Працював наполегливо, нарівні з молодими, брався за найважчу роботу і завжди виконував її.

Згадую, як Дон Лучо, життєлюб, розповідав про свої улюблені страви з чилійської кухні, переказував цікаві випадки з життя різних людей, відомих всьому народові. Любив дивитися на море, особливо під час шторму, милувався сходом сонця. У далину вглядався примруженими очима, немов видивлявся якийсь шлях...

«Дон Лучо любить народ, і народ любить

його...». Пам'ятаю його слова, мовлені у важкі часи, коли військові з морської піхоти поводитися з нами особливо брутально. Саме тоді до табору заїздили журналісти, в розмові обговорювалися найрізноманітніші питання. Тоді і мовив Луїс Корвалан фразу, яка відбила справжню велич цієї людини. Сказав: «Я дуже люблю життя, але не злякаюся смерті!».

Я коротко розповів про людину великої душі — Луїса Корвалана, людину, ім'я якої стало знаменом у боротьбі народів всієї планети за життя, свободу, вільне і радісне дитинство, за які борються і Луїс Корвалан.

Переклад з газети «Народна младеж»

НРБ.

ПОГОДА

Вдень 18 грудня по території області і місту Кіровоград передбачається мимовідно, опадів, місцями зливи, ранком місцями туман. По місту опадів. Вітер південний 10-13 м/сек, по сходу 1-6, по місту 2-4 градуси тепла.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП Кіровоград 50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОП КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.

СПОРТ

ВІТЕР —
В ПАРУСИ...УРОК ВЕДЕ
МАЙСТЕР СПОРТУ

У штурманському класі він розповів школярам про історію розвитку парусного флоту. Згадав про те, як у сиву давнину слов'ян виходили у далекі, небезпечні подорожі під парусами.

Тарас Іванович зачитував слова видатного російського фотомоніста і вченого С. Я. Макарова: «Плавати під парусами з усіма вигодами, тим, що підстерігають на кожному кроці, виховує характер...».

Ісповістю закінчився урок. Та майбутні моряки не посиділи розходитися. Вони запитали інструктора запитаннями.

— З якою максимальною швидкістю може рухатися парусник?

— З якого матеріалу виготовляють судна?

І Тарас Іванович з задоволенням відповідав на всі запитання своїх вихованців. Інструктор Світловодської дитячої флотії моряків-річковиків, майстер парусного спорту СРСР Т. І. Труба, викладає загальну морську і штурманську справу, яхтоводіння. В гробі грунах у нього навчається 45 підлітків шкільного міста.

Закінчивши курс навчання, школярі отримують звання рульових шлюперів І класу. Чимало з них мріють стати моряками, продовжити навчання в морських училищах та інститутах водного транспорту.

А інші допитають мрійливі вивчають теорію, будують моделі яхт і суден, готуються елітку відправитися у далекі мандри блакитними трасами рідної Вітчизни на чолі зі своїм ширим другом, яхтеним капітаном Тарасом Івановичем Трубою, який не раз борознив на парусникові власної конструкції води Чорного моря, Дніпра, Десни.

Старший науковий працівник Дніпропетровського сільськогосподарського інституту Тарас Іванович Труба протягом десятиліть займається парусним спортом.

Здійснюючи зі своїми юними друзями далекі подорожі, Тарас Іванович не раз потрапляв у шторми і бурі, дош і грозу. Та завжди виходив переможцем, завдяки великій майстерності лопіти яхт.

Якщо напередодні нового навчального року Тарас Іванович з Олександром Чубом, Олександром Потановим та Олександром Голощановим поверталися з Одеси у Дніпропетровськ. Бували моряки не радянськими парусниками у таку погоду. Та час капітану, Війшли о 5-й годині ранку. Дуп свіжий п'ятибальний вітер. А через кілька годин розігрався великий шкільний шторм. І все ж капітан впевнено біл суденце заданим курсом, своєчасно прибув у Дніпропетровськ.

Віддавши багато років викладацькій праці у вузі, Тарас Іванович торік пішов на заслужений відпочинок. Та жодного дня не буває без діла. Поселившись у Світловодську, він працює інструктором у дитячій флотії моряків-річковиків, прищеплює любов хлопцям та дівчаткам до цього захоплюючого виду спорту.

М. ВЕНЦОВСЬКИЙ,
учитель Світловодської середньої школи робітничої молоді № 2.

ТУРНИРНЕ
ТАБЛО

КЛАСИЧНА БОРТЬБА

Першість
області

Особисто-командна першість області з класичної боротьби серед юнаків проходила в спортзалі заводу «Червона зірка». Своєю майстерністю демонстрували більше 70 представників Кіровограда, Світловодська та Новомиргорода. Переможцями у своїх нагопних категоріях вийшли вихованці спортивного клубу «Зірка» Юрій Кожанов, Сергій Луценко, Володимир Бабенко, Ігор Томаз, Олександр Лисича, Григорій Живийський, Олександр Костин, новоміргородці Василь Паремуд та Іван Компанієнко, борці Кіровоградської ДЮСШ № 3 Михайло Ярвний, Олександр Оранський, Микола Ен-сеев та світловодчани Володимир Бураченко. В командному заліку першість здобули спортсмени «Зірки».

В. ШАБАЛІН.

Редактор М. УСПАЛЕНКО.